

EDİRNE ROTARY KULÜBÜ

2010 - 2011

Ray KLINGINSMITH (UR Bşk.)

Ahmet KARA (2420.Böl.Guv.)

Güray ERTEM (12.Grup.Guv.Yrd.)

Tarih: 04.01.2010

Toplantı No: 1671

Bülten No: 1297

Kuruluş: Mart 1977

Charter : Mart 1980

ÜYELERE DUYURUDUR

BAŞKANIN MEKTUBU

2011 yılının ilk toplantısını gerçekleştirmiş bulunuyoruz. İnşallah hep birlikte sağlıklı ve mutlu bir yıl geçiririz.

8 Ocak Tarihinde İstanbul'da gerçekleştirilecek olan Rotary Eğitim Enstitüsü Seminerine katılmak isteyen arkadaşlarımız sekreterimiz Muzaffer Memiş'e isimlerini bildirebilirler.

15 Ocak tarihinde de Taksim NİPPON Hotel'de Mikrokredi ile ilgili bir toplantı yapılacak. Bu konuyla ilgili olarak da tüm dostlarımız davetlidir. Aynı toplantıda ben de konuşmacı olarak yer alacağım. Bulgaristan BANSKO Kayak ve Spa Organizasyonumuz ile ilgili olarak hazırlıklarımız son hızıyla devam ediyor. Pasaportlarında vize problemi olanlar lütfen bize başvursunlar ki bir an önce başvurularımızı yapabilelim.

Meriç İlköğretim Okulu'na Kütüphane yapılması ile ilgili çalışmalarımız devam ediyor. Sizlerden ricamız kitapların temini konusunda bizlere yardımcı olmanız.

Kısa Dönem öğrenci değişim programı ile ilgili olarak son haftadayız. Halil ALTUĞ dostumuz sizlere formların doldurulması ile ilgili gereken yardımı yapacak.

25 Ocak tarihinde yapılması planlanan asanblemiz 2 Mart tarihine ertelendi. Şubat ayının 2. haftasında da 3. asanblemiz olacak. Bu konuda komite sorulduğu dostlarımız hazırlıklarına başlarsalar sevinirim.

Ocakbaşı Komitesi sorumlusu dostumuz Ümit Mihlayanlar da programını yaptı. Toplantı tarihlerini ve grupları bülten de göreceksiniz.

Güzel günler geçirmenizi dilerim....

Serhad CEYLAN

MAZERETLİ ÜYELERİMİZ : İsmail GÜMÜŞDERE

ARAMIZDA GÖREMEDİKLERİMİZ: Tarık ETKER

DEVAM DURUMU : 90.91

Önümüzdeki hafta toplantımız **11.Ocak.2011 Salı Saat 19.00 da** Rotary Evinde .

Başkan : Serhad CEYLAN

Sekreter : Muzaffer MEMİŞ

Sayman : Kaya ZEYBEKOĞLU

Üye : Ümit MIHLAYANLAR

Geç.D.B.: Cengiz BENAKMAN

Bülten irtibat : Faruk ETKER

Tel: (284) 225 25 10 - 213 25 13 edirnerotary@gmail.com - www.edirnerotary.com

Keşkeler, iyikiler

İnsan 5 yaşına gelmeden anlıyor; açlığın öldürdüğünü, soğğun dondurduğunu, ateşin yaktığını...

Sevgisizliğin insanın canını acıttığını...

Duyguları, nesnelere, kişileri, çevresini tanıyor. Her şey ona çok büyük görünüyor:

Ev, masa, anne, baba...

10'una gelmeden oyunla, sayılarla, harflerle tanışıyor. Azgın bir iştahla öğreniyor. Kız ya da erkek olduğunu fark ediyor. Dünyanın evde, okulda kendisine anlatılandan da büyük olduğunu ayırdına varıyor.

15'inde, tam da en çok kendini sevdireceği çağda, sivilcelenen yüzünden, değişen bedeninden utanırken aşkı keşfediyor.

Dış dünya kadar iç dünyanın da büyük salonları ve kendisinin bile bilmediği odaları olduğunu, açıldıkça o odalardan devasa bahçelere çıkıldığını hissediyor, büyüleniyor. Şarkıların içinde sevdalar gezdirdiğini, şiirin her türden hasreti dindirdiğini anlıyor. Aşk acısını öğreniyor. Yine de seviyor; ille seviyor, inadına seviyor.

20'sinde putlarını yıkıyor, başkaldırıyor, kanatlanıyor. Her şey ona küçük görünüyor:

Ev, masa, anne, baba...

"Dünya küçükmüş; büyük olan benim" efelenmeleri başlıyor. Lakin dünya bunu bilmiyor.

O yüzden 20'ler çoğu zaman hayal kırıklıklarıyla geliyor.

25'inde ayaklar biraz yere geliyor.

Okul bitiyor, iş telaşı başlıyor. Sınıfta öğrenilenlerin akı, sokaktaki gerçeklerin karasına çarpıp grileşiyor. Yolu hızlı gelenler çabuk yorularak, sevdiğini bulanlarsa kalbinden vurularak evleniyor genelde... 5 yıl önce uzak bir ülke olan "istikbal", daha yakına geliyor.

"Bir denizde yangın çıkarma" hayali erteleniyor.

"Dünya zor"laşıyor.

35, yolun yarısı...

Hiç okul asmadan, evden kaçmadan, bir terasta sevdiğiyle öpüşüp bir çadırda uyanmadan 20' sine gelenler için gecikmiş telafi çağları...

Daha önce hiç yüz verilmemiş ana-babaların sözüne yeniden kulak kabartılan yaşlar...

Olgunluğun karasuları...

40'ında eski kotlar dar gelmeye, saçlara ak düşmeye, aile büyüklere yaşlanıp ölmeye başladığında bocalıyor insan...

Panik, kadınları kuaföre sürüklüyor, erkekleri araba galerilerine; ve ikisini birden yeni sevda hayallerine...

Yiten gençliğe, boyalı saçlarla, içe çekilen karınlarla, kırmızı arabalarla çare aranıyor.

45'inde "istikbal" denilen o uzak ülkenin toprağına ayak basıyor insan...

Hem ölüm yarınmış gibi, hem hiç ölmeyecekmiş gibi yaşamasını öğreniyor.

Eski dostlar, hatıralar kıymete biniyor.

Didişmenin yerini sükûnet, böbürlenmenin yerini nedamet, kinin yerini merhamet alıyor.

"Keşke"ler "iyi ki"lerle, hırslar hazlarla yer değiştiriyor.

Bu dünyayı silkelemekten, daha iyi bir dünya için kavga vermekten vazgeçmeseniz de,

öbür dünya umuduna da kulak kabartıyorsunuz, ara sıra..

OO

Bir diyetisyen, huzurevinde geniş bir kalabalığa konferans vermektedir: "Midemize indirdiğimiz her şey bizleri her an öldürebilecek kadar tehlikelidir. Kırmızı et kanser yapar, gazlı içecekler midemizin dokusunu tahriş eder, sebzeler öldürücü bakteriler barındırabilir, Çin yemekleri karbonhidrat yüklüdür. Ayrıca hiçbirimiz içme suyunun barındırabileceği mikropların uzun vadedeki etkilerinin farkında bile değiliz. Fakat bir yiyecek vardır ki içlerinde en tehlikelidir. Hepimiz onu mutlaka yemişizdir ya da yemek zorunda kalabiliriz. İçinizde birisi en ciddi rahatsızlıkları yaratacak ve uzun yıllar bizlere acı verebilecek bu gıdayı tahmin edebilir mi ?

Ön sıralardan hayli yaşlı bir ihtiyar ayağa kalkar ve titrek sesiyle

"Düğün pastası" der...

İŞTE SİZE 72,5 MİLLETİN YAŞADIĞI ABD'DE HER SABAH SÖYLENEN AND...

ABD'de çocuklar her sabah sınıflarında andlarını söylüyorlar.
ABD'de de okul öğrencilerine sabahları ders öncesinde,sınıflarında ayağa kalkarak hazır olda şu yemin ediyorlar: (Lise sona kadar söylüyorlar bu yemini)

" I pledge allegiance to the flag of the United
States of America, and to the Republic for which it stands:
one Nation under God, indivisible, with Liberty and Justice for all."

Yani diyorlar ki:

"Amerika Birleşik Devletleri'nin BAYRAĞINA
Ve o bayrağın simgelediği CUMHURİYETE
Bağlılık için and içiyorum.
Herkes için özgürlük ve adaletle, ALLAH'ın
gözetiminde, BÖLÜNMEZ, TEK VATAN için. . .

Bir Hint masalına göre, kedi korkusundan devamlı endişe içinde yaşayan bir fare vardır. Büyücünün biri fareye acır ve onu bir kediye dönüştürür. Fare, kedi olmaktan son derece mutlu olacağı yerde bu kez de köpekten korkmaya başlar. Büyücü bu kez onu bir kaplana dönüştürür. Kaplan olan fare, sevineceği yerde avcıdan korkmaya baslar. Büyücü bakar ki, ne yaparsa yapsın farenin korkusunu yenmeye imkan yok. Onu eski haline döndürür.

Ve der ki,

'Sen cesaretsiz ve korkak birisin. Sende sadece bir farenin yüreği var. O yüzden ben sana yardım edemem'

Ünlü yazar Shakespeare, bu konuda söyle diyor :

'İnsanların çoğu Sevmekten korkuyor, kaybetmekten korktuğu için..
Düşünmekten korkuyor, sorumluluk getireceği için.
Konuşmaktan korkuyor, eleştirilmekten korktuğu için.
Yaşlanmaktan korkuyor, gençliğin kıymetini bilmediği için.
Unutulmaktan korkuyor, dünyaya iyi bir şey vermediği için.
Ve ölmekten korkuyor, aslında yaşamayı bilmediği için.'

EN KUTSAL KİM?...

Dört katolik adamla bir kadın, kahve içerler.
İlki sohbet açar:
"Benim oğlum papaz. Bir mekana girdiğinde, herkes ona 'Peder'. der"
Öteki lafa karışır:
"Valla benim oğlum piskopostur, bir odaya girsin, herkes ona
'Saygıdeğer piskopos'. der."
Üçüncü katolik duramaz:
"Benim oğlum Kardinal beyler!!! Odaya girsin, herkes ona 'Ulu
Kardinalimiz'. der...."
Dördüncü katolik zirve yapmıştır:
Beyler, benim oğlan Papa.. Papa!!!! Var ya, bi girsin odaya!! herkes
ona 'Kutsal pederimiz'.. diye seslenir."
Katolik kadın, masanın kıyısında sessiz sedasız kahvesini içerken, dört
erkek:
"Eeeeeee.....derler?"
Eeesi....., der kadın gururla;
"Benim bir kızım var. İnce, uzun, 1.80 boy, 98 göğüs, 60 bel, 90 kalça"
Şöyle bi odaya girsin, yürüsün, herkes ona "Allah! " ...der.

FIKRALAR

İlan

Temel'in çok sevdiği köpeği kaybolunca karısı "Neden gazeteye ilan vermiyorsun?" diye sormuş. Temel hemen koşmuş gazeteye ilan vermiş, ancak aradan 2 hafta da geçmesine rağmen en ufak bir ses çıkmayınca yine karısı merakla "İlanı nasıl verdin ki?" demiş. "Nasıl olacak?" demiş Temel sinirlenerek, "Gel oğlum buraya.. Gell.. Gell.. diye verdik herhalde!"

Geri dön

Kar yağışı saatlerce durmayınca üniversitede ders esnasında bir anons yapılmış: "Kar temizleme makinesinin çalışabilmesi için üniversitemizin önüne park eden öğrenciler lütfen arabalarını oradan alsınlar." 20 dakika sonra yeni bir anons duyulmuş: "26 arabayı almak için sınıflarını terk eden yaklaşık 200 öğrenci.. Acilen sınıflarınıza dönünüz!.."

İşin sırrı

Dostlarım uzun evliliğimizin sırrını öğrenmek için arada sorarlar. Haftada iki gün mutlaka dışarıda yeriz. Mum ışığı, güzel bir yemek, hafif bir müzik ve sabaha kadar dans, dans.. O salıları, ben Cumaları giderim!..

Pelikan

Temel hayvanat bahçesinde işe başladığı ilk gün müdürü ona "Pelikanların kafesine git ve onları iyice temizle" demiş. 2 saat sonra Temel dönmüş "Tamam efendim temizledim" diye bilgi vermiş önce, sonra eklemiş: "Yanına da pilav yapayım mı?.."

Sorun bulundu

İlk evlendiklerinde 'Çocukları olmuyor' diye adam karısını, muayenehaneye götürmüş, doktor kadına dönüp "Soyunur musunuz?" demiş. "Aa?.. Kocam buradayken mi?" diye cevap vermiş kadın, doktor bu sefer adama dönüp "Beyefendi" demiş, "Sanırım sorununuzun nedenini buldum!.."

Görmedim

Yeni bir villaya taşındık ev resmen fareden geçilmiyor.. Yan komşuma şikayetimi anlatınca elinde bir aletle çıkageldi: "Bu alet bizim duyamayacağımız, ama sadece hayvanların işitebilecekleri bir ses dalgası yayıyor" dedi, "Fareden file kadar hiçbir hayvan eve yaklaşmıyor." Gülerek "Ciddi misiniz?" dedim "Fareden file kadar ha?" Komşum "Evet" dedi, birden ciddileşerek, "Biz birkaç hafta evvel aldık, garajımda vallahi tek bir fil bile görmedim!"

Kristof Kolomb evli olsaydı aşağıdaki sorulara cevap aramaktan asla Amerika'yı keşfedemeyecekti..

- Nereye gidiyorsun?..
- Kiminle?..
- Neden?..
- Neyle gidiyorsunuz?..
- Ya Rabbim, neyi keşfedeceksin neyi?..Tövbe tövbe..
- Neden sadece sen?.. Neden hep sen?.. Neden başkaları değil?..
- Sen burada değilken ben ne yapacağım şimdi?..
- Seninle gelebilir miyim?..
- Pekii, akşamına yemekte olacak mısın?..
- Bunu başından beri bensiz planlıyordun değil mi?..
- Tanrım ne kadar bahtsızım.. Anneme gitmek istiyorum..
- Ve bir daha da dönmeyeceğim...
- Tamam da ne demek?..Tamam da ne demek?..
- Gidişin olur da dönüşün olmaz inşallah...
- El alem bi işe girip efendi gibi çalışsın, sen yok "ora" yok "bura" sürtüp dur..!
- Yahu bu devirde keşfedilmeyen bir yer mi kaldı?.. Güldürme beni... Kim o şıfıntı bulmazsam şerefsizim...
- Gidip gidip Hindistan'ı buluyorsun ve hâlâ usanmadın değil mi?.. Pes yani... Vallahi beş kuruşumuz kalmadı, dolapta ağza atacak bir tek şey yok... Şimdi geçen seferinde getirdiğin atı mı yiyelim yani...

1.Grup	2.Grup	3.Grup
Cengiz BENAKMAN Cevat GÜLER Emre ALP Faruk ETKER Mehmet EREN Oktay ALEMDAR Okyar YAYALAR Tamer BORAL Tarık ETKER Ümit MIHLAYANLAR	Akın TIRYAKIOĞLU Ali ES Demirkan ÇAĞLAYAN Emre ÜLKÜMEN Hasan ALTUNTAŞ İrfan KIZANLIK Kemal KARAKUŞ Recayi ARAN Sedat ÖNENGÜT Şükrü CİRAVOĞLU	Bülent EGELİ Halil ALTUĞ İsmail GÜMÜŞDERE İsmet AÇIKGÖZ Kaya ZEYBEKOĞLU Kenan KARAKUŞ Muzaffer MEMİŞ Reşat AYAN Serhad CEYLAN
<u>06.Ocak.2011 Perşembe</u>	<u>13.Ocak.2011 Perşembe</u>	<u>20.Ocak.2011 Perşembe</u>

Her üç grup ta **Rotary Evinde saat 19.00** toplanacaktır.

ENTELLEKTÜEL FAHİŞELER

Solcu, aynı zamanda Karl Marks'ın arkadaşı gazeteci Swinton, 1880'lerde New York Times'ta yazıyor. Gazete bir Yahudi tarafından satın alındıktan sonra düzenlenen toplantıda, davetli gazeteciler basın onuruna kadeh kaldırmak üzere onu kürsüye çağırıyorlar.

Swinton elindeki kadehiyle kürsüye çıkıyor. Çıt yok.

Ve tarihi cümleler dökülüyor bir bir ağzından...

"Dünya tarihinin su anına dek, Amerika'da 'Özgür, bağımsız basın' diye bir şey olmamıştır. Bunu siz de biliyorsunuz biz de..." diye başlıyor sözlerine...

"Hiçbiriniz düşüncelerinizi olduğu gibi yazmaya cesaret edemezsiniz. Bunu yapmaya kalktığınızda yazdıklarınızın basılmayacağını önceden bilirsiniz, çünkü:

Çalıştığım gazete bana düşüncelerimi özgürce yazmam için değil, tersine yazmamam için bir ücret ödüyor.

İçinizde benzer biçimde benzer ücret alan başkaları da vardır.

Düşüncelerini açıkça yazacak kadar salak olan herhangi biri, sokakta başka bir iş arıyor olacaktır. Çalıştığım gazetem her hangi bir sayısında düşüncelerimi apaçık yazmaya izin verseydim, 24 saat dolmadan işimden atılırdım.

Gazetecilerin işi; gerçeği yok etmek, düpedüz yalan söylemek, saptırmak, kötülemek, servet sahiplerine ve iktidara dalkavukluk etmek, kendi gündelik ekmeği uğruna yurdunu ve soyunu satmaktır. Bunu siz de biliyorsunuz, ben de...

Öyleyse şimdi burada 'bağımsız, özgür basının(!) şerefine(!) kadeh kaldırmak' saçmalığı da nereden çıktı? Bizler, sahnenin arkasındaki zengin adamların ve emperyalistlerin oyuncakları, kullarıyız.

Bizler ipleri çekilince zıplayan oyuncak kuklalarız... Onlar ipleri çekiyorlar ve biz dans ediyoruz. Yeteneklerimiz, olanaklarımız ve yaşamlarımız, hepsi başkalarının malı...

Bizler entelektüel fahişeleriz."

Not: Swinton toplantıyı şaşkın bakışlar arasında terk etti. Gazeteden istifa etti ve kimseden para almaksızın "John Swinton's paper" diye tek yapraklı bir gazete çıkartmaya başladı.

Sedat ÖNENGÜT'ün katkısı ile

ANTEP FISTIĞI FAYDALARI

Günde 10-12 adet yenilen iç antepfıstığı,vücutun günlük yağ ihtiyacını karşılayabilmektedir.

100 g antepfıstığı vücutun günlük protein,vitamin B1 ve fosfor ihtiyacının %35`ini karşılayabilmektedir.

Kandaki kolesterol seviyesini düşürür. Kroner kalp hastalığının riskini azaltır.

Antepfıstığı şeker hastalığında (Diabete Mellitus)kullanılabilir.

İnce bağırsakta glikoz emilimini azaltır ve kan şekerinin yükselmesini önler.

Antep fıstığı nekahet dönemlerinde de vücutun dostudur. Bir terkip içinde veya tek başına tüketilen fıstık, nekahet dönemin rahat ve kısa sürmesini sağlar, bünyeyi dirençli hale getirir.

Akciğer için iyi bir iltihap temizleyicidir. Göğsü yumuşatır, ağrılarını hafifletir, öksürüğün geçmesine yardımcı olur.

Öyle sabah uyanır uyanmaz yataktan fırlama

Yarım saat erkene kurulsun saatin

Kedi gibi gerin, ohh ne güzel yine uyandım diye sevin..

Pencereni aç, yağmur da olsa, fırtına da olsa nefes al derin derin

Yüzüne su çarpma, adamakıllı yıka yüzünü serin serin

Geceden hazır olsun, yarın ne giyeceğin

Ona harcayacağın vakitte bir dilim ekmek kızart

Çek kızarmış ekmek kokusunu içine

Bak güzelim kahvaltının keyfine..

Ayakkabıların boyalı olsun, kokun mis,

Önce sana güzel gelsin aynadaki siluetin

Çık evinden neşeyle, karşına ilk çıkana gülümse, aydınlık bir gün dile

Sonra koş git işine, dünden, önceki günden,

Hatta daha da eskiden yarım ne kadar işin varsa hepsini tamamla,

Ohhh şöyle bir hafifle

Bir güzel kahve ısmarla kendine, seni mutlu eden sesi duymak için alo de

Hiç işin olmasa da öğle üzeri dışarı çık

Yağmur varsa ıslan, güneş varsa ısın, hatta üşü hava soğuksa

Yürü, yürürken sağa sola bak, öylesine değil, görerek bak

Çiçek görürsen kokla, köpek görürsen okşa, çocuk görürsen yanağından makas al..

Sonra,şöyle bir düşün, kimler sana yol açtı, sen çok dar da iken kimler seni ferahlattı, hani kapını kimsenin çalmadığı günlerde kimler kapını tıklattı? Ne kadar uzun zamandır aramadın onları değil mi?

Hadi hemen uğrayabilirsen uğra, arayabilirsen ara

Hatırlarını sor, öyle laf olsun diye değil, kucaklar gibi sor..

Bu sadece onların değil, senin de yüreğini ısıtacak, yüzünde güller açtıracak..

Günün güzeldi değil mi? Akşamın da güzel olsun.. Yemeğin ne olursa olsun, masanda illaki kumaş örtü olsun..

Saklama tabakları, bardakları misafire

Sizden ala misafir mi var bu dünyada

Ailecek kurulun sofraya, öyle acele acele değil, vazife yapar gibi hiç değil,

Şöyle keyife keyif katar gibi, lezzete lezzet katar gibi , eksik bıraktıklarını tamamlar gibi tadına var akşamının..

Gece evinde, dostların olsun

Sohbet mezen, kahkahan içkin olsun..

Arkadaşım, hayat bu daha ne olsun?

Ama en önce ve illa ki sağlık olsun!

Can Yücel

BİTMEMİŞ SENFONİ

Bir sanayi şirketinin Genel Müdürü ve aynı zamanda bir Kültür Vakfınca kurulan Senfoni Orkestrası'nın Yönetim Kurulu Başkanı, o ayın konseri olan Schubert'in "Bitmemiş Senfonisi'ne gidemediğinden yerine şirketin

verimlilik uzmanını gönderir.

Ertesi hafta, verimlilik uzmanından bir teşekkür ve değerlendirme raporu alır:

"Sayın Genel Müdürüm"

* 4 Obuacı, konserin önemli bir zaman diliminde boş oturmuşlardır.Bunların sayısı azaltılmalıdır ve diğerlerinin konsere daha çok katkısı sağlanmalıdır.

* 12 kemancı aynı anda aynı hareketleri yapmakta, aynı notaları seslendirmektedir. Burada da personel tasarrufu şiddetle tavsiye ediyorum.

* Özellikle 16'lık notaların çalınması oldukça gereksizdir. Çünkü izleyiciler 8'lik notalarla 16'lık notalar arasındaki farkı anında hissedememektedirler. Dolayısıyla 8'lik notalarla eser icra edilmeli, yüksek ücretli keman ustaları yerine stajyerler kullanılarak masraflar düşürülmelidir.

* Yaylı sazlarla işlenen pasajların, nefesli sazlarla tekrarının yol açtığı gereksiz tekrarlamalar önlenmelidir. Böylece 2 saatlik konser de 20 dakikaya inmiş olur.

* Eğer Schubert bütün bunları bilmiş olsaydı, Bitmemiş Senfoni, bitmiş olurdu.

Saygılarımla....."